

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

УРИ 812100-15308
19.07 2017 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
ПРИ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Д-Р ХАСАН АДЕМОВ

На изх. № КТСП-753-08-6/10.07.2017 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,

По представения Законопроект за изменение и допълнение на Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица, № 754-01-41, внесен от Мустафа Карадайъ и група народни представители на 07.07.2017 г., постъпил за становище в Министерството на вътрешните работи под вх. № 812100-14547/11.07.2017 г., Министерството на вътрешните работи изразява следното становище:

Със Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица (ЗПГРРЛ), № 754-01-41, се предлага допълване на категориите лица, подлежащи на политическа и гражданска реабилитация с всички произлизащи от това права на „лица, ранени с огнестрелно оръжие по време на митинги или групови протести от органите на Министерството на вътрешните работи“.

Министерство на вътрешните работи счита, че в предложения законопроект не е посочена процедура и необходими документи, въз основа на които да се докаже наличието от една страна на нанаяване от огнестрелно оръжие, от друга страна, че това нанаяване е получено по време на митинг или групов протест и не на последно място, че е направено от страна на орган на Министерството на вътрешните работи.

Освен това, така очертаният кръг лица е много общ и излиза извън предмета на ЗПГРРЛ – политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица, (а именно да бъдат

реабилитирани лица, които са репресирани) конкретно заради техния произход, политически убеждения или вярвания. В мотивите на законопроекта са дадени конкретни примери за пострадали при упражняване на правото си на мирни протести – през 1972 г., 1974 г. и 1985 г. – при принудителната смяна на имената, но от предложените разпоредби това не става ясно. От така формулираните текстове не е ясно и че се касае именно за мирни протести.

От друга страна в действащия ЗПГРРЛ съществува изрична норма за реабилитацията на „репресирани във връзка с насилствената промяна на имената“ (чл. 1, т. 7 от ЗПГРРЛ) и така определената като нова категория репресирани лица всъщност попада в обхвата на посочената разпоредба. В тази връзка се забелязва и вътрешно противоречие в мотивите към законопроекта. В тях е посочено, че „целта на законопроекта цели допълване на категориите лица, които се считат политически и граждански реабилитирани, съгласно чл. 1, т. 7, но не попадат в обхвата на чл. 2 от закона“, който урежда правото на обезщетение. Считаме, че е налице признаване на отбелязания по-горе извод за реална липса на нова категория репресирани лица.

Същевременно лицата по чл. 1, т. 7 от ЗПГРРЛ към момента не получават право на еднократно обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди, както и право на месечна добавка към пенсията. Обособявайки като „нова“ категория репресирани лица ранените с огнестрелно оръжие по време на митинги или групови протести от органите на Министерството на вътрешните работи и предвиждането на възможност за получаване на обезщетения и добавки от тях или техните наследници, ще се заобиколи действащата уредба.

От предложените разпоредби и от мотивите на законопроекта не е ясен начинът, по който лицата ще доказват, как е получено нараняването, в какво време е получено, дали то е причинено от органите на Министерство на вътрешните работи. Трудност ще възникне при изследването на фактите и обстоятелствата, свързани с това доколко увреденото лице не е предизвикало или допринесло за съпричиняване на увреждането.

С предложеното в §4 от законопроекта за промени в чл. 9 се нарушава и възприетия до момента подход, добавка към пенсиите да се отпуска единствено на лица, които поради репресията не са могли да работят през определен период от време, тъй като са били в затвори, лагери и други подобни места или са били принудени да работят нискоквалифицирана работа.

В предварителната оценка на въздействието към законопроекта изрично е посочено, че приемането на закона не е свързано с допълнителни финансови средства, което не кореспондира с предложените разпоредби. Съгласно § 2, 3 и 4 от законопроекта се предвижда „новата“ категория лица да има право на еднократно обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди, както и право на месечна добавка към пенсията. В тази връзка, предвид разпоредбата на чл. 28, ал. 2, т. 3 от Закона за нормативните актове, мотивите следва да съдържат и финансовите средства, необходими за прилагането на новата уредба.

ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР:

КРАСИМИР ЦИПОВ